

Radivoj Korać – Žućko

Radivoj Korać je rodjen u Somboru 5 Novembra 1938 godine. Ime nosi po dedi svesteniku poreklom iz Like. Otac Bogdan, službenik poste u Somboru upoznaje majku Zagorku i vencavaju se 1937 godine.

Osim Radivoja dobijaju i drugog sina Djordja 1940 godine. Pocetkom rata otac Bogdan je poslat u zarobljenstvo u Italiju, majka sa mlađim bratom biva prognana i posle putešestvija stize u Vrhovine u Liku gde je baka vec odvela Radivoja.

Tokom rata im je kuca u Lici zapaljena i majka je sa dvoje dece pobegla u Zagreb kod rođaka da bi otac Bogdan nakon bezanja iz Italijanskog logora otisao u partizane. Na zlost pedesetih godina, proglašen za Infombirovca, otac završava u zatvoru na Golom otoku gde provodi dve godine.

Radivoje se sa kosarkom upoznao tek u 12 godini (1950 godine) na letovanju u Karlovcu kod dalijih rođaka kada se susreo sa kosarkaskim igralistom u dvoristu Fiskulturnog doma. Posmatrao je treninge i bio fasciniran igrom. Prvi put je pozvan da igra za skolsku ekipu u trećem razredu gimnazije zbog visine, po sopstvenoj prici imao je nevidjenu tremu i nije postigao niti jedan kos. Kako je stanovaо u Takovskoj ulici u blizini terena OKK Beograda, posle skolskog takmicenja odlazi na trening, ispostavice se kluba koji će voleti do kraja života.

OKK Beograd prvak Jugoslavije 1958 godine

Slobodan Gordić, Radivoj Korać, Ljubomir Lučić, Miodrag Sija Nikolić, Bogoljub Rajković
Slobodan Nesić, Milorad Erkić, Vojislav Jovanović, Branislav Tomaček, Djordje Otasević,

Prvu utakmicu za OKK Beograd igra kao junior protiv Jedinstva iz Zemuna u Sali starog DIF-a, ulazi dva minuta pre kraja utakmice i postize prvi kos za svoj klub. Nikada ga neće zaboraviti.

Trener mu je bio Dragoljub Glisić koji je svojevremeno izjavio da je Korać delovao nekako nezgrapno, ali po koncentraciji i zelji za ucenjem bilo mu je jasno da se u njemu krije veliki talenat.

Dobio je broj pet kad je poceo da igra u OKK Beogradu i to je Koraća izuzetno obradovalo jer je rodjen 5 novembra.

Prvi put kada su postali juniorski prvaci Srbije pobedivši Zvezdu i Partizan, na jednoj utakmici protiv Pancevaca rezultat je bio 33:28 za OKK Beograd i Korać je postigao svih 33 poena.

Solidno je igrao fudbal, rukomet (nastupao je za Beograd sa Karaburme), stoni tenis, sah, na junirskom prvenstvu u atletici je pobedio u skoku u vis kao i na armijskom prvenstvu kada je sluzio vojsku. Atletiku je smatrao najznacajnijim dodatnim sportom za kosarkase jer se tako razvija skocnost, brzina, refleksi, snaga i izdrzljivost

OKK Beograd prvak Jugoslavije 1960 godine

Vec 1956 godine Korać nastupa za prvi tim OKK Beograda na kvalifikacijama u Ivangradu zajedno sa Slobodanom Gordicem sa kojim je bio komisija u Takovskoj ulici I OKK Beograd se vraci iz druge u prvu saveznu ligu.

Trener Montaznog iz Zagreba Ivan Arapovic na tim kvalifikacijama mu daje nadimak Žućko zbog ridje kose I taj nadimak mu ostaje do kraja zivota I do danasnjih dana.

Korać, Lučić, Nikolić, Gordić, T. Rajković, Erkić
Pavelić, Jovanović, B. Rajković, Kosović, Miloradović, Tošić

Krajem 1956 godine tada vec afirmisan igrac i kasnije reprezentativac I jedan od najboljih igraaca Partizana svih vremena Radovan Bata Radović odlazi u Partizan I otvara se mesto za junore Koraća I Gordića koju ulaze u prvi tim OKK Beograda I ispostavice se uz pomoc jos nekolicine igraca formiraju tim koji dominira zajedno sa Olimpijom u sledecoj dekadi Jugoslovenske kosarke.

OKK Beograd Prvak Jugoslavije 1963 godine

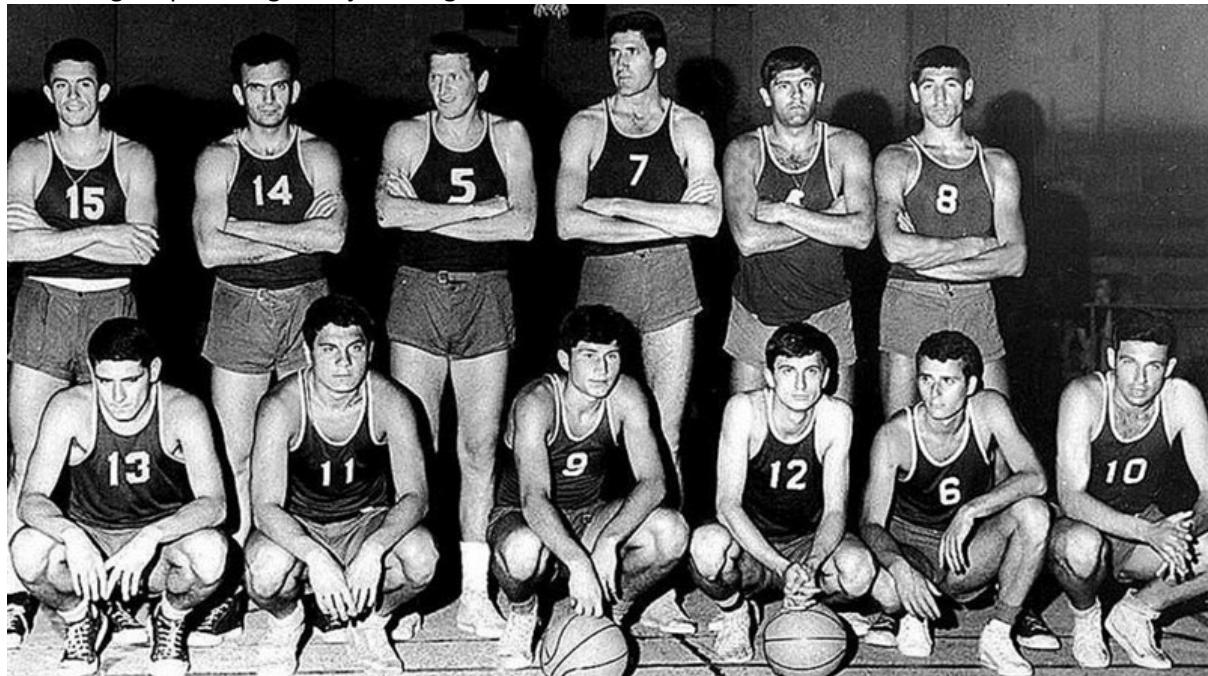

Stoje: Nikolić, Erkić, Gordić, Rajković, Korać, Nikolić, Tošić
Cuce: Ivačković, Pazman, Kosović, Gajin, Pavelić, Stanković

Od 1957 do 1967 nastupa za OKK Beograd, ukupno 11 seniorskih sezona uključujući i služenje vojnog roka, postize 5.796 koseva na prvoligaskim utakmicama, u proseku neverovatnih 35,3 kosa po utakmici. Odigrao je 164 utakmice u Prvoj saveznoj ligi za OKK Beograd.

U tom period OKK Beograd je osvojio 4 puta prvenstvo Jugoslavije, dva puta bio pobednik kupa Jugoslavije i igrao tri puta polufinale Kupa Evropskih Sampiona.

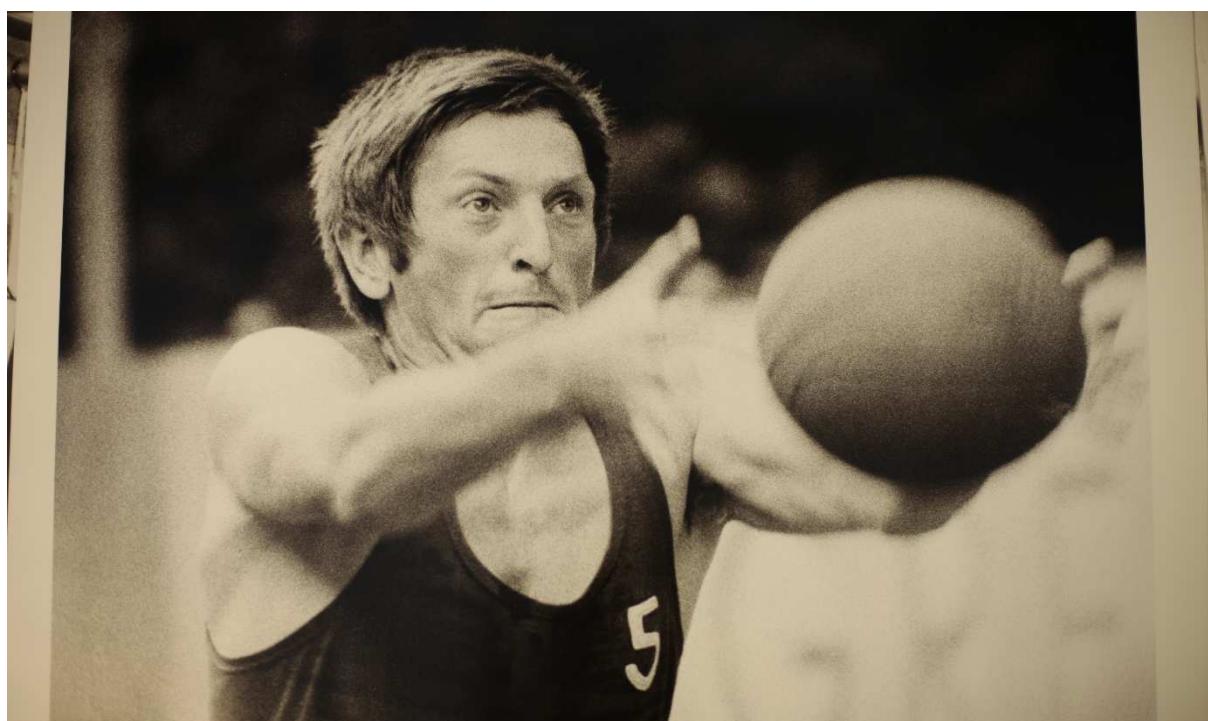
OKK Beograd prvak Jugoslavije 1964 godine

Gornji red: Nikolić, Erkić, Korać, Trajko Rajković, Gordić, Bojkić

Donji red: Tošić, Stanković, Ivačković, Pazman, Kosović, Pavelić

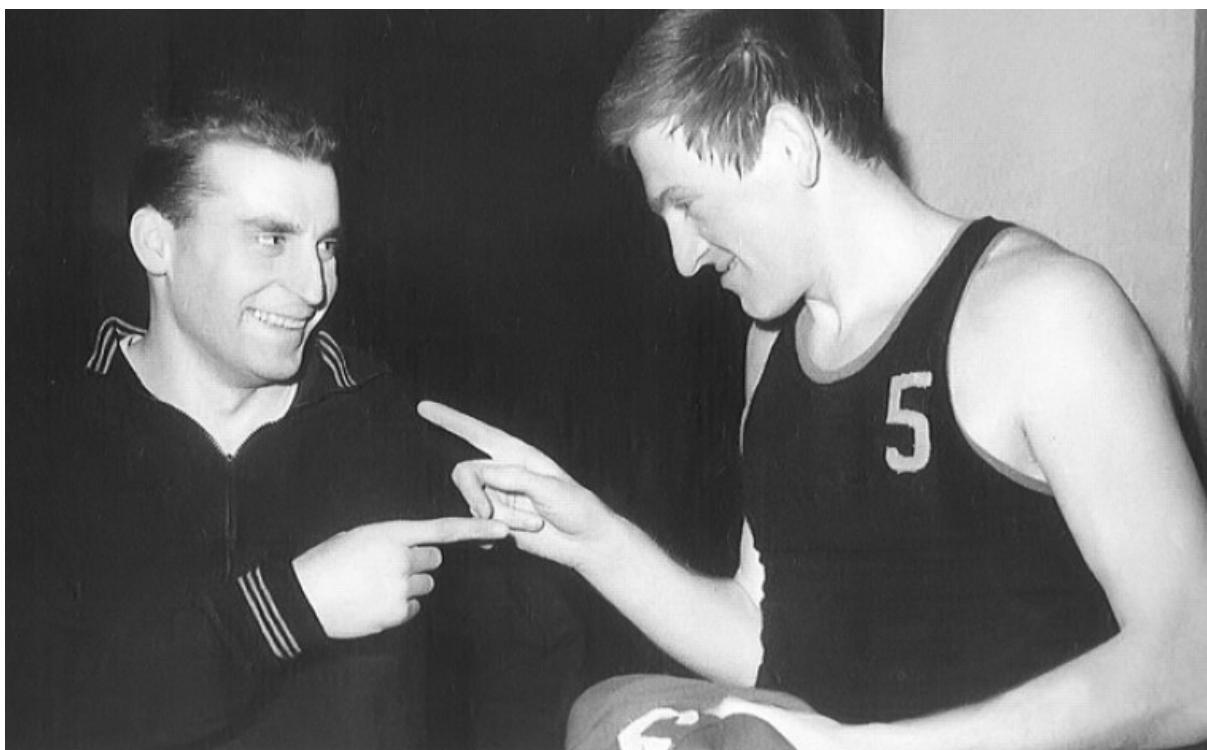
Utakmica domaceg prvenstva koju pamti je protiv Olimpije u Ljubljani 1964 godine koja je odlucila sampiona. Tri produzetka, OKK pobedjuje 113:109 a Korać postize jedan od ključnih koseva iz okreta na kraju napada skoro sa centra.

Nikada nije zaboravio cuveni revans sa Real Madridom 1965 godine koji je OKK Beograd dobio sa 113:99, Korać postigao 60 koseva, OKK Beograd jurio razliku iz prve utakmice iz Madrija koja je izgubljena sa 84:61 igrajući bez Nikolića i Gordića u Madridu. Na dvadeset razlike Korać koji je bio gotovo nepogresiv sa linije slobodnih bacanja promasuje dva slobodna bacanja i OKK Beograd ne uspeva da nadoknadi razliku.

Na putu ka tom polufinalu Kupa Evropskih šampiona postize protiv Alvika iz Stockolma 99 koseva u pobjedi OKK Beograda od 155:57

U tom periodu OKK Beograd, Olimpija iz Ljubljane predvodjena fantastičnim Ivom Daneuom i Zadar iz Zadra sa Cosićem i Djerdjom su se smenjivali na vrhu Jugoslovenske lige, OKK Beograd je bio drugi 1962, delio od 3 do 5 mesta 1957, bio treći 1961 i 1965 godine.

Ivo Daneu i Radivoj Korać

1960 godine kada je OKK Beograd po drugi put postao prvak Jugoslavije Korać je imao nestvaran prosek od 39,1 kosa po utakmici

Protiv Mladosti iz Zagreba u Zagrebu 1962 godine je postigao 74 poena.

Postigao je 31 put 40 i više poena, 11 puta 50 i više poena, 3 puta 60 i više poena a jednom više od 70 poena na utakmici.

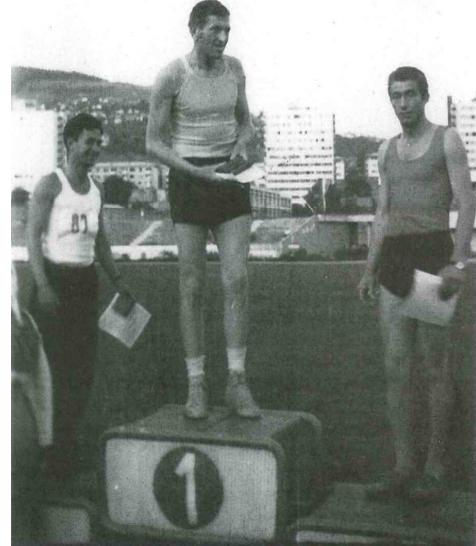
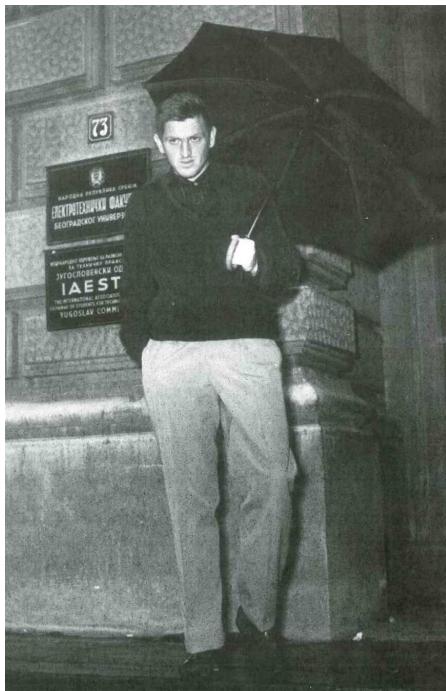
Sedam puta je bio prvi strelac Jugoslovenskog prvenstva, Radojko Mišović je bio 5 puta a Dražen Petrović 4 puta.

Kosarkasi OKK Beograda su ziveli kao porodica, skupljali su se na Žućkovom cosku, preko puta kafane "Ruski car" gde je danas spomen tabla. Islo se u restoran Vidin Kapija, bife Narodnog pozorista, odlazilo se na koncerte sto je Korać organizovao. Po recima bivseg predsednika OKK Beograda Miodraga Trgovčevića Šeme ni jedan sportski tim nije bio tako moralno cvrst i duhom zdrav kao OKK Beograd tih godina.

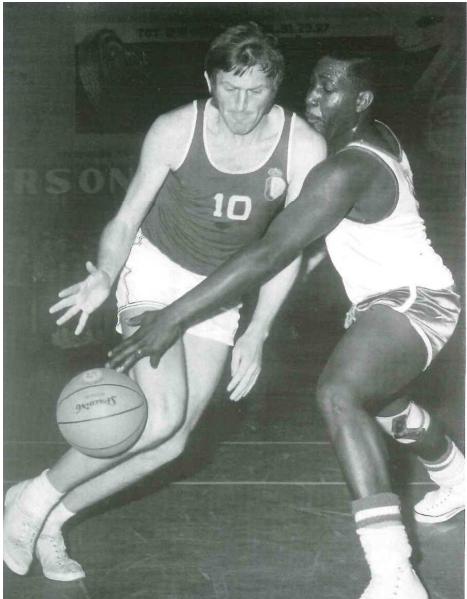
Krajem 1967 OKK Beograd igra protiv Ignisa u Italiji, za plasman na Interkontinentalni kup, gubi pola kosa i to je poslednja utakmica Koraća u dresu OKK Beograda.

Studirao je Elektrotehniku, propustio pola sezone 1961 godine zelci da se posveti fakultetu ali je Bora Stankovic uspeo da ga nagovori da se vrati kosarci. Apsolvirao je na fakultetu ali ga nije zavrsio, zeleo da ga zavrsi kad zavrsi sa kosarkom.

Sluzeci vojsku u Osjeku bio je proglašen najboljim vojnikom, bio je najbolji nisandzija u garnizonu i ucestvovao na svearmijskom prvenstvu u skoku u vis.

Korać je svojevremeno izjavio "Slobodno mogu reci da sam se rodio u kosarkaskom klubu, u njemu sam proveo svoje najlepse dane, moj klub je moja mladost, srecan sam sto se moj klub zove kao moj grad, verujem da cu se na kraju opet njemu vratiti, gde god sam se nalazio uvek me je nesto vuklo mom Beogradu".

Korać u Standardu iz Lijeza

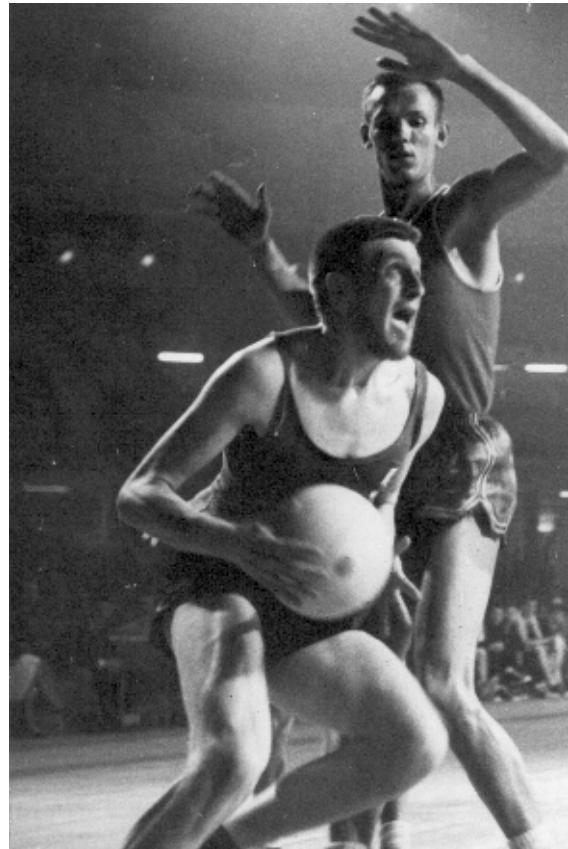
Korać u Petrarki iz Padove

Sezonu 1967 – 1968 igra za Belgijski Standard iz Liege, osvaja prvenstvo Belgije i biva najbolji strelac Belgijskog prvenstva. Jednom prilikom je bio gost u TV emisiji kada su ga iznenadili sa pitanjem koliki mu je procenat suta slobodnih bacanja, kada je Korać odgovorio oko 80 posto, odjednom su voditelji izneli kos na scenu i zamolili Koraća da sutira slobodna bacanja. Pogodio je 100 slobodnih bacanja za redom kada su voditelji prekinuli sutiranje. Kako je sutirao sa dve ruke, iz cucnja, sto ga je naucio Bora Stanković, to je atrakcija bila jos veca.

Sezonu 1968 – 1969 igra za Italijansku Petrarku iz Padove, opet je najbolji strelac ovaj put Italijanskog prvenstva sa prosekom od 26,9 koseva po utakmici.

OKK Beograd, ligaska utakmica u Zdravka Celara

Reprezentacija, Olimpijada u Rimu

Nepogresivo je citao protivnike, vreme i prostor, pravovremeno se demarkirao, redovno su ga cuvala dvojca igrača. Nenametljivost u igri kao i u svim drugim prilikama bila je tako savrsena jer je bila deo njegove prirode. Slobodna bacanja je izvodio iz « lonca » sa dve ruke iz cucnja.

Ranko Žeravica je jednom prilikom izjavio da boljeg strelca od Koraća do danas nije video. Bio je krilni centar, nije imao narociti skok, koseve je davao iz reketa, zahvaljujuci driblingu i brzom neuhvatljivom izbacaju, sjajan ulaz, izvanredan u duel igri. Koristio je telo da stekne prednost sto su mnogi u to vreme ocenjivali kao faul i prigovarali. Umeo je da odigra i odbranu kad treba.

Prvi put je zaigrao za reprezentaciju 1958 godine da bi igrao bez prekida do 1969 godine.

« Igrati za drzavni tim san je svakog sportiste. Nisu to obicne igre, tada se svira himna zemlje cije boje branis, to treba doziveti. To je ushicenje, podstrek za jos vece napore, za zalaganje da se postigne jos jedan kos. To je neraskidivo drugarstvo sa ostalim clanovima reprezentacije. To je bezbroj prijatelja sirom sveta ».

Olimpijada u Rimu 1960 godine

Ivo Daneu, Radivoj Korać, Nemanja Djurić, Slobodan Gordić, Miodrag Sija Nikolić

Nikada nije imao idola, nikoga nije kopirao, u Jugoslaviji je smatrao da su Nemanja Djurić i Trajko Rajković neprikosnoveni na svojim pozicijama a da je Ivo Daneu nas najbolji igrač. Interesantno je da su Korać i Daneu bili okosnice reprezentacije Jugoslavije, veliki prijatelji i zajedno kreatori svih uspeha reprezentacije Jugoslavije. Igrajući dosta protiv Amerikanaca video je i izuzetno cenio Oskar Robertson, Vilt Chamberlen i Dzeri Lucas

Reprezentacija Jugoslavije 1961 godine Evropsko Prvenstvo u Beogradu, srebrna medalja

Gornji red: Selektor Aleksandar Nikolić, Sreten Dragojlović (Zvezda), pomoćni trener Boris Kristančić, Miodrag Nikolić (OKK Beograd), Slobodan Gordić (OKK Beograd), kondicioni trener Slobodan Konstantinović, Radivoj Korać (OKK Beograd), Zvonko Petričević (Lokomotiva), Nemanja Đurić (Radnički), pomoćni trener Ranko Žeravica. Donji red: Vital Ajzelt, Marjan Kandus, Miha Lokar, Ivo Daneu (sva četvorica iz Olimpije), Željko Troskot (Zadar) i Radovan Radović (Partizan).

Reprezentacija Jugoslavije 1964 Olimpijada Tokijo

Daneu, Petričević, Rajković, Đurić, Cvetković, Kovačić, Korać, Gordić, Ražnatović, Ajzelt, Nikolić, Đerđa

Legende Jugoslovenske kosarke i OKK Beograda, cetiri reprezentativca Jugoslavije u isto vreme

Slobodan Gordić, Radivoj Korać, Miodrag Nikolić i Trajko Rajković

Tim Evrope protiv Real Madrida 17 Maj 1964 godine

Gornji red: Riminucci, Nikolić, Antoine, Busnel, Jones, Stanković, Eygel, Pstrokovski, Pieri
Donji red: Lejade, Korać, Vittori, Cohen, Wichowski, Vianello, Gordić

Bio je veliki igrac, jos veci covek, izuzetno vaspitan i obrazovan. Drzao je raspolozenje, na treninzima je prednjacio, upornost i odgovornost su se granicili sa fanatizmom. On je time vrsio dragocen uticaj na ekipu, mobilisao okolinu, obevazivao na ozbiljnost, i teznu ka sportskom cilju, uvek ka pobedi. Bio je dragoceni sportski i moralni oslonac za ekipu.

Olimpijada Mexico 1968 godina srebrna medalja

Bio je stidljiv, diskretan, lepo obrazovan, prijatan, druzeljubiv, voleo je kosarku, pozoriste, knjizevnost, slikarstvo ali i elektrotehniku. Muzika mu je bila duhovna hrana, obozavao je ploce (doneo je prvu plocu « Beatles » u Beograd, muzika pustena u emisiju Radio Beograda), voleo je operu, i simfoniju i modernu.

Prijem kod Predsednika Tita posle Olimpijade u Meksiku 1968 godine

Voleo je sportsku garderobu, dzemperi su mu bili slabost, Miro Cerar mu je bio olicenje uzornog sportiste, druzio se sa nasim jedinim dobitnikom Nobelove nagrade za knjizevnost Ivom Andricem. Voleo bioskop, voleo da gleda hokej na ledu, fudbal, da cita knjige.

Reprezentacija Jugoslavije 1 Juni 1969. Poslednja utakmica Radivoja Koraća
Tvrdić, Pazman, Čermak, Korać, Kapičić, Jelovac, Čosić, Cvetković

Igrao je za reprezentaciju Jugoslavije preko 160 utakmica, postigao preko 3.200 poena sa prosekom od preko 20 poena po utakmici.

Evropsko prvenstvo 1959, 9 mesto, najbolji strelac Evropskog prvenstva sa 27,6 poena po utakmici
Olimpijske igre 1960, 6 mesto, najbolji strelac Olimpijskog turnira sa 23,6 poena po utakmici
Evropsko prvenstvo 1961, Srebrna medalja, najbolji strelac Evropskog prvenstva sa 24 poena po utakmici

Evropsko prvenstvo 1963, Bronzana medalja, najbolji strelac Evropskog prvenstva sa 26,4 poena po utakmici

Svetsko prvenstvo 1963, Srebrna medalja, najbolji strelac Jugoslovenskog tima sa 16,4 poena po utakmici

Olimpijske igre 1964, 7 mesto, učestvovao uprkos povredi

Evropsko prvenstvo 1965, Srebrna medalja, najbolji strelac Evropskog prvenstva sa 21,9 poena po utakmici

Nezvanicno Svetsko prvenstvo 1966, Zlatna medalja, najbolji strelac Jugoslovenskog tima
Svetsko prvenstvo 1967, Srebrna medalja, najbolji strelac Jugoslovenskog tima sa 14,6 poena po utakmici

Olimpijske igre 1968, Srebrna medalja, drugi najbolji strelac Jugoslovenskog tima sa 12,6 poena po utakmici

Igrao je na 3 Olimpijade (jedna srebrna), 2 Svetska (dve srebrne) i 4 Evropska (2 srebrne i bronznata)
Igrao je na 5 Balkanijada, 1961, 1962, 1963, 1964 i 1967 i na svih pet osvojio zlatnu medalju

Detalj sa utakmice Jugoslavija – Selekcija USA na Tasmajdanu 1964 godine; Korać vs Russell

Posle poraza na Svetskom prvenstvu u Rio de Žaneiru 1963 godine, drzavni vrh USA je smatrao da je četvrti mesto debakl, predsednik USA Džonson je naložio državnom odeljenju da hitno uradi nešto kako bi pokazao ostatku sveta pravu vrednost američke košarke, posebno u zemaljama koje su smatrane da se nalaze iza gvozdene zavese. Predsednik Džonson našao je vremena da bude domaćin pažljivo odabranog tima u Beloj kući u sred predizborne kampanje i prosledi poruku da treba da se predstavlja americka kosarka na najbolji mogući način.

Red Auerbah, tada trener najbolje NBA ekipe Boston Celtics, je imenovan da vodi tim koji je zapravo bio prvi Dream Team: Bil Russell (Boston), Tom Hajnson (Boston), K. C. Džons (Boston), Oskar Robertson (Cincinnati), Jerry Lucas (Cincinnati), Bob Petit (Saint Luis), Tom Gola (Njujork) i Bob Cousy.

U knjizi koja je objavljena u 2004, Red Auerbah je posebno obraćao pažnju na utakmice sa Jugoslovenskim timom na Tasmajdan, 29 i 30 maja, 1964 godine, prvog dana konačni rezultat je bio 98:51 za USA (Robertson – 30 poena, Lucas – 26, Korać – 22); drugog dana 100:52 za USA, čak i bez povređenog Billa Russela (Cousy – 25, Lucas – 22, Korać – 16). Pre prvog meča Auerbah je skrenuo paznju Bil Russelu "bolje bi ti bilo da ne pustiš Koraca da poentira" Auerbah je rekao da samo Korać može da igra u NBA od svih igrača koje je video na turneji.

Aleksandar Nikolić, Radivoj Korać, Borislav Stanković Branislav Rajačić na klupi OKK Beograda

Trenirali ga dva trenera koji su primljeni u "Naismith Hall of Fame" i "FIBA Hall of Fame" Borislav Stanković i Aleksandar Nikolić

Radivoj Korać je primljen u FIBA Hall of Fame 2007 godine prilikom prve inauguracije

Radivoj Korać je bio:

Najbolji strelac Olimpijade
u Rimu 1960

Najbolji strelac Evropskih
prvenstava 4 puta

Najbolji strelac Jugoslovenske lige 7 puta

Najbolji strelac Belgijске
liga 1968

Najbolji strelac Italijanske
lige 1969

MVP Evropskog prvenstva
1961

Izbor Evropske sve zvezde
2 puta

Proglasavan je najboljim
sportistom Jugoslavije u
anketama listova Politika,
Borba i Sport

FIBA 50 najboljih igraca
svih vremena

Odigrao je poslednju utakmicu u Sarajevu 1 juna za reprezentaciju Jugoslavije protiv selekcije Bosne i Hercegovine, pobedila je Jugoslavija sa 131:93, Žucko je bio najbolji strelac utakmice sa 35 poena.

Sutradan je kolima krenuo za Beograd da bi doziveo saobracajnu nesrecu dvanaest kilometara od Sarajeva u selu Kamenica u kojoj je poginuo. Na mestu gde je poginuo je bio podignut spomenik, za vreme gradjanskog rata u Bosni porusen je, po zavrsetku rata zitelji tog kraja su obnovili spomenik zajednicki, jer velike licnosti cak i kad nisu medju zivima mire zavadjene. Oni pripadaju svima.

Prvi je sportisti ikada u Jugoslaviji koji je sahranjen u Aleji Velikana na Novom groblju u Beogradu. Posle njegove smrti Predsednik Jugoslavije Tito je naložio da Korać bude sahranjen sa olimpijskom zastavom na kovčegu, jer je "Korać bio veći od zemlje koju je predstavljao" (Titove reci)

Cvetković, Tvrđić, Pazman, Maroević,
otac Bogdan, majka Zagorka, brat Djordje,
Rajković, Ražnatović, Čosić, Čermak

„Krajem seste decenije ovog veka, Evropa je u pogledu masovnosti i kvaliteta kosarke dozivila neizbezan procvat. Jedan od neimara, odnosno nosilaca tog kosarkaskog buma bio je nesumljivo Radivoj Korać. FIBA je posvetila jedan od kupova ovom mladom čoveku blistave karijere“.

William Jones FIBA Generalni Sekretar 1969 godina

„Tragican odlazak svima dragog Žucka ostavio je kod njegovih drugova i poznanika dubok i tezak bol, jer Radivoj Korać nije bio samo sportski as vec i dobar student, nezan sin, redak drug, cenjena i simpatična licnost i izvan sportskih terena. Pripadao je onim ljudima koji privlače oko sebe prijatelje spontano i iskreno na jedan dečacki nacin koji je samo njemu bio svojstven“.

Borislav Stanković

FIBA je osnovala "Korać Cup", međunarodno takmicenje u Koraćevu časti 1971 i isto je trajalo do 2002 da bi Srbija osnovala "Korać Cup" u 2002 kao takmičenje u domaćem kupu i to ime i dalje traje.

U Srbiji su snimljena dva filma o Koraću (jedan dokumentarni film i jedan poludokumentarni film pod nazivom "Žucko, više od igre", na premijeri filma tadašnji predsednika države Srbije Boris Tadić je bio prisutan).

U Somboru, u kući gde je rođen postoji obelezje, u Beogradu na mestu gde se druzio sa saigracima postoji obelezje, 8 ulica u 8 različitih gradova u Srbiji ima ime Radivoj Korać, sportska dvorana u Beogradu gde je bio otvoren teren OKK Beograda je nazvana "sportski centar Radivoj Korać" gde se odrzala All Star utakmica 2018 godine kampa „Kosarka bez granica“, zajedničkog projekat NBA i FIBA, postoje zenski i muski kosarkaski klubovi koji nose ime „Radivoj Korać“.

OKK Beograd nikada vise nije imao dres sa brojem 5 u svom sastavu u čast postovanja prema Koraću.

"Kosarka je za mene bila radost, svaka utakmica dozivljaj za sebe, ljubav samo ljubav".

Radivoj Korać

Sa proslave OKK Beograda 2019 godine

Zlatna Levica, Legenda živi